

אלו מצואות פרק שני בבה מציעא

מסורת
הש"ס

י"ח מ"י פ"ה מכלות
קומחא זכבין הל"ב
וסי' בלכ"ה

ב ג מ"י פ"ה מכלות
גולה וזכיה בלכ"ה
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כא ג ד מ"י פ"ה
מג"ל גולה וזכיה
הל"ו מ"י ט"ע ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כב ה מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כג ו מ"י ט"ע
כד ז מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כד ח מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כה ט מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כו י מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כז י"א מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כח י"ב מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

כט י"ג מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ל י"ד מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ י"ה מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ י"ו מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"א י"ז מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ב י"ח מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ג י"ט מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ד כ' מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ה כ"א מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ו כ"ב מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ז כ"ג מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ח כ"ד מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

נ"ט כ"ה מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס כ"ו מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"א כ"ז מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ב כ"ח מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ג כ"ט מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ד ל' מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ה ל"א מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ו ל"ב מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

ס"ז ל"ג מ"י ט"ע ט"ע
מגן שני עד ט"ע
מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

איסורא דומיא דהיתרא - מה שמותר אבודה ממנו ומכל אדם
ע"כ לא אינטרדיק קרא בידע ומתירא דהא אפילו
במזוין אלל כל אדם מותרת ביהא אלל לא אינטרדיק אלל כי לא ידע
ואפ"כ לבי ידע לא מתירא אפי' אם יס צו סימן כיון שהיא
אבודה מכל אדם ה"ג איסורא דהייט
מזויה אלל כל אדם דאסור כה"ג
ללא (ג) ידעין דמתאש בין יס צו סימן
בין שאין צו סימן ואין להסיר אלל
דמתאש קודם דמתאש ליהיה דעריא
רמתא: **מאחר** דליתוסב רבא
כ"ו - בשלמא לרבא אפי' דאוסם
שמתא האלן או בשמך דאלן אסורי
דחוזו מוכיח עליו אבל תמי שיהיה
מוליך ברחוק דלא שייך חוזו מוכיח
עליו אפי' שבנעלים סבורין שיפלו
מתא האלן מ"מ אם הוא יודעין שהיה
מוליך מרחוק היו מתיראין אלל
לאפי' הא הו' יאוש שלא מדעת
שבנעלים סבורים שיפלו מתא האלן
ולא יקחום עובדי דרכים משום
דחוזו מוכיח עליו ומשני דאפילו
אוסן שמתא האלן שרו אפילו לאפי'
ב"בחרא דשכיחי שקלים ורמשים
דמתא וז"ל דעבדי דתמי כמו
תאנים דל"ג היו אסורים לאפי' דהיו
יאוש שלא מדעת דאש סובר שיפלו
כיון דלא עבדי דתמי כמו זתיס
והרובים דאסור כיון דלא עבדי
דנתי: **דלאו** בני מחילה נתיב
מאי - בשלמא לרבא כיון דלבי גזיל
מיתא השתא מני מקרי יאוש:
תויבתא דרבא דלא ידע שפיר
ק"ה בריתא דמתאש
ק"ה לעיל (ד' ס"א) דקאמר צוטו
של יס כ"ע לא פליגי דשרי כדבעין
לתימר לקמן אלל דלא דייק דאסורא

אינו בכי יותן מעמא מאי, לאו משום דלא
אמרינן כיון דאנולא מילתא דהשתא ניהא
ליה מעיקרא נמי ניהא ליה, שאני התם
דכתיב "כי יתן - עד שתן, או הכי רישא
נמי? התם כדרב פפא דרב פפא רמי כתיב
"כי יתן" וקרינן "כי יתן" הא כיצד בעינן כי
יותן דומיא דבי יתן *מה יתן לדעת אפי' כי
יותן" נמי לדעת *ה"ש *דא"ר יוחנן משום
*רבי ישמעאל בן יהוצקא *מנין לאבידה

ששטפה נדר שהיא מותרת דכתיב *וכן
תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבידת אוזר אשר תאבד ממנו
ומצאתה כי שאבודה הימנו ומצויה אצל
כל אדם יצאה זו שאבודה ממנו ואינה

מצויה אצל כל אדם ואיסורא דומיא דהיתרא:
מה היתרא בין דאית בה סימן ובין דלית
בה סימן שרא, אפי' איסורא בין דאית בה
סימן ובין דלית בה סימן אסורה תויבתא
דרבא תויבתא, *והלכתא כוותיה דאבי
*ביע"ל ק"ג, א"ל רב אחא בריה דרבא לרב
אשי ובי מאחר דאיתוסב רבא הני תמי
דויקא היכי אכלינן להו? אמר ליה כיון

דאויב שקצים ורמשים דקא אכלי להו
מעיקרא יאוש מיתא מנייהו, *תמי דלא
בני מצויה נתיב מאי? אמר ליה באמא
בארעא דתמי לא מחוקינן, מחוק ועומד
מאיברתא מאי? אמר ליה אסור: כריכות
ברה"ד הרי אלו שלו: אמר רבא ואפילו
בדבר שיש בו סימן אלמא קסבר רבא סימן
העשוי ליה"ש לא הו' סימן דרבא אפי' לא
שני אלא בדבר שאין בו סימן אבל בדבר
שיש בו סימן חייב להברוי אלמא קסבר
רבא סימן העשוי ליה"ש הו' סימן ואיבא
דמתני להא שמעתא באנפי נפשה סימן
העשוי ליה"ש רבא אמר לא הו' סימן ורבא
אמר הו' סימן *תנן כריכות ברה"ד הרי אלו
שלו, ברה"י נוטל ומברוי הו' או דלית

בהו סימן ברה"י מאי מברוי, אלא לאו
דאית בהו סימן וקרעי ברה"ד הרי אלו
שלו? **אלמא** סימן העשוי ליה"ש לא הו'
סימן, תויבתא דרבא: אמר לך רבא לעולם
דלית בהו סימן ורבא אמר ברה"י מאי
מברוי? **מקום** **רבא** אמר מקום לא
סימן **רבא** אמר הו' סימן ת"ש כריכות
ברה"ד הרי אלו שלו, ברה"י נוטל ומברוי
דאיתוסב בין ברה"ד ובין ברה"י נוטל ומברוי
רבה היכי מתרץ לה, ורבא היכי מתרץ לה:
רבה מתרץ לשעמיה **בסימן**, ורבא מתרץ
לשעמיה **במקום רבה** מתרץ לשעמיה **בסימן**
כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו משום

דמדרסא
ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

ל' - רבה דאמר טעמא דרבי
ודבא - דמתקין לריכות קשאין צו סימן מאי שגח ליה
שגח חלומות: **רבה** מפנין לעמיה, דטעמא דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבא שיש (ה) צ"ל סימן: במקום - טעמא
דכריכות *ברשות הרבים משום מקום ודבא שגח ליה
דמדרסא

כיון דמתא קרא ילפינן מליה אלל
כל אדם שיתור וזכיה מליה יזכה
בה איחוקי אלקות להדדי או
לאיסורא וזו להיתרא: מה סימיה -
שזינה מליה לא חילק בין שיש בה
סימן לשאין בה סימן: אפי' איסורא -
דמליה אלל כל אדם לא חילק בין שאין
סימן דכי ידע מיתא ליה סימן? לכי
ידע לא מיתא, וכי היכי דיש סימן
אסורא כי אין סימן נמי אסורא רבא
דלית ליה ליתא לא ידע דנפלה קודם
שזכיה ליה זה: יע"ל ק"ג - סימיה
הלכות ק"ה אלוש שלא מדעת דרבא,
ד' זומס למפרע הוא נפסל בסנהדרין,
(ד' ס"א) דלית העומד מאלוה בעירובין
(ד' ט"ו) דקדושין שלא נמסרו לביאה
בקדושין (ד' ס"א) דלית דעתא בניטא
בניטין (ד' ל"ד) דלית אוכל נבילה
להכשים פסול לענין עדות בסנהדרין
(ד' ט"ו): הני תמי דויקא - שברוח
משיר: היכי אכלינן לכו? הא לא
מיתא והא דנקט למיבטי בעייה
מאתר דאיתוסב רבא קשיא לי דבלא
איתוסב רבא איתא למיבטי דהא
מורה רבא בכל דבר שחוזו מוכיח
עליו חזן מן החלכה מפני שנמאסה
עם נפילתה ונראה בעיני דלא נקט
לה אלל להכרות בחומר איסור כלומר
מאתר דאיתוסב אפילו דבבר שאין
צו סימן כ"ש שאלו חסורין שיש בהן
סימן: מעיקרא - מקודם נפילתו:
יאוש מיתא - יודע הוא שברוח
משיר מהו והקשים מוזמנים לחלוק:
יתמי - קטנים שאין הפקדון הפקר:
בלגא בלרעא דיתמי לא מחוקינן:
אין עלינו להחוק כל הקבשה בחוקם
הקרקע של יתומין ולאסור כל
התמרים משום ספק קרקע של יתומים
אלא הולכין אחר הרוב: פוחוק ועומד
מאי - קרקע עומה של יתומין מאי:
ברכה"ה מאי - קדוש הכרובין ומקדין
בגדל של אכנים סביב שאין שקלים
ורמשים נשטתו עם: פשטי ליה"ש
שקטות פשטתו של רגיל דדריסת בני
אדם והספן עומך ונת ליה"ש: לא
פוי פשוט - שאין בעליו סומך לתת
צו סימן: מיתר אחר נשמת הסימן
דכריכות הרגלים: ברבי - כגון
בשדה זרועה שאין רוב בני אדם
דורקין בה ויש מיטעו שהולכין בה:
כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

כ"ה אי דלית בהו סימן דמכריז ומלא
פבטי - כלומר כי מכריז על מלא
אבידה מאי מכריז: עובד ליה"ש מכריז
סימן בה: פבטי פקוס - וליט מכריז
עם האבידה, אלל עם התקום מ"י
שזכיה ממנו אבידה במקום פלוגי
יבא ויתאר מה אבידה זוהי בלא ויתאר
אבידה שם חפץ פלוגי: ופאלומות -
עומרים גדולים: רבה סיבי פבטי

קדוש נט:

לקמן כו:

צ"ל ד' ששען
וכ"ה פולקס

קדושין נב:

נכח קרא עב:

סנהדרין נב:

ההרות
הגרי"א

מ"י ר"ט ט"ע ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע

מ"ח מ"י ר"ט ט"ע